

نقش یاد معاد در زدودن شبهات علمی و عملی

چون یاد معاد هم از زدودن شبهه علمی و هم در غبارروبی شهوت عملی سهم بسزایی دارد...

چون یاد معاد هم از زدودن شبهه علمی و هم در غبارروبی شهوت عملی سهم بسزایی دارد سرانجام بسیاری از مباحث قرآن به یاد مرگ و تذکر قیامت پایان می‌پذیرد. قرآن بر این مسأله چنان پای می‌فشارد که گاهی با سوگند، بر آن تأکید می‌ورزد: «الذین کفروا أن لن یبعثوا قل بلی و ربی لبعثنّ ثم لئن لم یفکروا لولینا یومنون بما عملتم و ذلك علی الله یسیر...1؛ کافران گمان کردند که هرگز پس از مرگ برانگیخته نمی‌شوند. ای رسول ما به آنان بگو به خدای من سوگند که البته برانگیخته می‌شوید و سپس به اعمال خود آگاه می‌گردید و این بر خدا بسیار آسان است. یاد آرید روزی را که خداوند همه شما را به عرصه قیامت جمع می‌کند و آن روز، روز غبن و پشیمانی بدکاران است و هر که به خدا ایمان آورد و نیکوکار شود خدا گناهش بپوشد و در باغهایی که زیر درختانش نهرها جاری است داخل گرداند که در آن بهشت جاودان متنعّم باشند و این در حقیقت رستگاری بزرگ خواهد بود و آنان که کافر شده و آیات ما را تکذیب کردند اهل آتش دوزخ و در آن جاویدانند و آن جا بسیار بدمنزله‌گاهی است. البته در تحلیل نهایی معلوم می‌شود علت همه ناباوری‌ها به قیامت و معاد آن است که در حقیقت خداوند را آن گونه که باید بشناسند نشناختند: «و ما قدروا الله حقّ قدره«2؛ زیرا معاد همان رجوع به مبدأ است؛ اگر کسی مبدأ فاعلی جهان، یعنی خدای سبحان را به خوبی بشناسد و به اسمای حسنا و صفات علییای وی آشنا باشد حتماً معاد را باور خواهد داشت.

1 - سورة تغابن، آیات 7 - 10

2 - سورة انعام، آیه 91.

معاد در قرآن، ص 53 - 54